

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi powódek M. K. i I. Ż. - K.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w R.
z dnia 29 września 2009 r., sygn. akt IV Ca (...),
w sprawie z powództwa M. K., I. Ż. - K., M. H. - S. i A. G.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „S.(...)” w R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 marca 2010 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od powódek M. K. i I. Ż. - K. na rzecz pozwanej kwotę
300 (trzysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego skargą.**

Uzasadnienie

Powódki I. Ż. – K. i M. K. wniosły skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 29 września 2009 r. w części oddalającej ich apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 7 kwietnia 2009 r.

Art. 424⁵ § 1 k.p.c. zawiera wymagania o charakterze konstrukcyjnym jakie musi spełniać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Należy do nich m.in. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wymóg

wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Oświadczenia skarżących nie spełniają wskazanych wymagań.

Prawidłowe spełnienie wymagania określonego w pkt 4 art. 424⁵ § 1 k.p.c. polega nie tylko na złożeniu oświadczenia o wystąpieniu szkody ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru, ale i na uwiarygodnieniu tego oświadczenia. W tym celu, w związku z treścią art. 243 k.p.c., skarżący winien powoływać i przedstawiać zarówno dowody, w tym tzw. dowody niedające pewności, jak i inne środki, nieuznawane przez kodeks za dowody np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów itp. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 października 2006 r., I BU 5/06, nie publ.; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Na marginesie należy wskazać, że koszty postępowania, które poniosła strona nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi, przewidzianej w art. 424¹ k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06, niepubl.).

Z kolei wykonanie obowiązku wynikającego z pkt 5 art. 424⁵ § 1 k.p.c. polega na przeprowadzeniu prawniczej analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogły odnieść skutku. Nie chodzi jedynie o skargę kasacyjną czy skargę o wznowienie, ale i inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności orzeczenia, czyli powództwa opozycyjne oraz zwykłe i specjalne środki funkcjonujące w postępowaniu nieprocesowym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Nadto ustawodawca wymaga „wykazania”, a nie jedynie wskazania, przytoczenia, do czego ograniczyły się w przedmiotowej skardze skarżące. Wnoszący skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia musi przeprowadzić stosowny wywód jurystyczny w celu dowiedzenia niemożności wzruszenia orzeczenia w drodze innych środków prawnych. Wywód taki byłby zbędny jedynie wówczas, gdyby zostały dołączone do skargi odpisy prawomocnych orzeczeń wskazujących, że zastosowanie innych środków procesowych okazało się nieskuteczne np. odpis postanowienia o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17 oraz z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006, nr 6, poz. 112).

Braki w zakresie wymagań konstrukcyjnych nie podlegają uzupełnieniu, a skarga nimi dotknięta jest odrzucana *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Z podanych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił skargę.

O kosztach postępowania wywołanego skargą orzeczono zgodnie z art. 98 i art. 108 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. oraz § 6 pkt 3, § 12 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).